

Giá trị thời gian

Ngoài giá trị linh hồn bất diệt, giá trị thân xác và giá trị tinh thần còn tùy thuộc vào thời gian tồn tại trên đất này. Mọi giá trị trên đời này đều có liên quan đến thời gian cả.

Người ta thường kể ba điều có giá trị cho con người trên đời này là phúc, lộc, thọ. Người ta cầu mong cho mình và vì mỹ tục người ta cũng cầu mong cho người. Lại một điều người ta xếp thọ sau phúc và lộc. Thật ra có thọ, người ta mới có thời gian để hưởng phúc và lộc. Không lâu trước đây, tòa nhà chọc trời trên một trăm tầng ở Nữ Ớc bị đặt bom, phát hỏa, khói bốc mịt mù, một số người chết, hàng trăm người bị thương và hàng ngàn người thoát chết trong cơn hãi hùng. Nhiều nạn nhân được phỏng vấn tại chỗ về cảm nghĩ được thoát nạn, với mặt mũi lấm lem, đen đũi vì khói, hầu hết đều có cảm nghĩ "vui" vì còn sống. Khi cận kề cái chết thì sự sống có giá trị vô cùng. Cái gì cũng có thể mất được ngoại trừ cái sống. Nên thời gian sống trên đời này giá trị lắm.

Người ta đa và đang khám phá không gian, nhưng về thời gian thì các nhà khoa học hiện nay đang bó tay. Thời gian là gì nhỉ? Là tiếng tích tắc của chiếc đồng hồ đếm bước mặt trời từ đông sang tây. Là 365 tờ lịch ghi nhân bước chân thời gian đi vào dĩ vãng qua mỗi chu kỳ. Không tiếng tích tắc tạo thành giờ, phút, ngày tháng trên niên lịch là những phương pháp cơ động để giúp ta ý thức được về thời gian, chứ nó không phải là thời gian.

Thì giờ, ngày tháng chỉ là biểu tượng cho thời gian. Thời gian có một giá trị khó đo lường, nên chỉ biết so sánh: thì giờ là tiền bạc, thì giờ là vàng, rồi nhắc nhở nhau phải biết quý thì giờ. Tiến sĩ Jonh M.Mott gọi thời gian là thì giờ chúng ta làm việc, là thước đo hành động đời sống của con người.

Người ta có thể hơn nhau về địa vị, về danh vọng, tiền bạc, tiện nghi, tài năng. Nhưng chẳng ai hơn nhau về thì giờ. Mỗi người đều có 24 giờ mỗi ngày, mỗi tuần có 168 giờ. Trung bình chúng ta làm việc 56 giờ, dành ra 56 giờ để ngủ và nghỉ hầu đủ sức làm việc 56 giờ, 21 giờ để ăn và làm việc cá nhân. Chúng ta còn lại 35 giờ nhàn rỗi, vị chi mỗi ngày chúng ta có 5 giờ tùy thích sử dụng. Thế mà nhiều người vẫn than không có thì giờ. Đó chẳng là là lời bào chữa về sự vụng về không biết sắp xếp thời gian của mình. Có những người rất bận rộn, làm nhiều việc lớn lao, lại chẳng bao giờ thấy thiếu thì giờ. Chỉ vì họ biết sắp xếp thì giờ làm việc rất chặt chẽ, có hệ thống, lại không mất thì giờ làm những việc vô ích, nên lúc nào cũng đủ thì giờ để hoàn tất những công việc đã định, và lâu lâu lại có dư thì giờ để làm thêm nhiều việc khác.

Trung bình đời người là 60 năm, Nếu sống trên 60 năm thì những năm sau đó được kể như lão nhược. Với 60 năm trừ đi những năm thơ ấu, trừ đi thì giờ ban đêm ngủ nghỉ, thì chỉ còn lại 30 năm. Trong 30 năm ấy, trừ đi những thì giờ dùng vào việc ăn mặc, tắm rửa, đau ốm tiếp khách, du lịch, giải trí hoặc làm công việc lặt vặt không đáng kể thì tóm lại chúng ta chỉ còn khoảng 15 năm cho những công việc hữu ích. Mọi thành công, mọi công trình vĩ đại đều do việc tận dụng thì giờ trong 10, 15 năm này. Và chúng ta cũng sẽ thất bại trong mọi lĩnh vực nếu chúng ta không khéo tận dụng những quãng thời gian này. Vì chúng ta chẳng có thể làm được gì nếu không có thì giờ cho phép. Người ta không thể đi ngược thời gian hay níu kéo thời gian ngưng đọng. Người ta không thể tìm lại được thời gian đã mất, và càng không thể tích trữ thời gian để xài thì có cần. Người ta chỉ có thể sử dụng thì giờ hay phung phí thì giờ mà thôi.

Thời gian có giá như vậy, những Đức Chúa Trời lại ban cho con người cái thời gian sống trên trần thế này thật quá ngắn. Dầu sống đến trăm tuổi thì "ba vạn sáu ngàn ngày là mấy". Song, cõi đời đời khoảng thời gian bất tận của chúng ta lại tùy thuộc vào cái khoảng thời gian ngắn ngủi trên trần thế này.

Kính thưa quý vị chưa phải là Cơ Đốc Nhân, quý vị đã để nhiều thì giờ lo cho ngày hôm nay và lo cho ngày mai, nhưng quý vị đã để bao nhiêu phút để lo cho cõi đời đời của quý vị? Cái thì giờ quý giá nhất lo cho đời sau là ngay bây giờ, ngày hôm nay. Lời Kinh Thánh dạy rằng: "Kìa, hiện nay là thì thuận tiện, kìa hiện này là ngày cứu rỗi" (II Cô-rinh-tô 6:2). Quý vị hãy để một ít phút suy nghĩ về giá trị linh hồn mình. Hãy để ít phút để suy nghĩ về chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su Christ mà chúng tôi đã từng nhiều lần trình bày rất cẩn kẽ với quý vị. Quý vị đừng chậm trễ, đừng làm mất thì giờ cho việc cứu rỗi linh hồn củamình. Quý vị đừng bỏ qua thì giờ quyết định cho một tương lai đầy hy vọng và phước hạnh dư dật cho quãng thời gian đời đời của quý vị.

Kính thưa quý vị là những Cơ Đốc Nhân. Trong niềm tin cơ đốc chúng ta đã coi đời này chỉ là đời tạm. Thời gian chúng ta có là thời gian chúng ta đang trên đường về Thiên Quốc. Chúa có nhiều việc cho chúng ta làm để danh Chúa được vinh hiển và cho đồng bào ta nhận được phước hạnh từ nơi Chúa. Nhiều lúc chúng ta cảm thấy không có thì giờ cho Chúa và cho công việc nhà Chúa. Thật ra khi chúng ta không có thì giờ làm trọn công việc Chúa giao, thì có hai điều khiến chúng ta phải suy nghĩ. Một là chúng ta ôm đồm những việc mà Chúa không giao phó, hai là chúng ta không có một phương cách tốt để sử dụng thì giờ Ngài ban cho chúng ta. Cần xét lại.

Thời gian qua nhanh, điều đó không quan trọng. Chúng ta đừng tiếc nuối thời gian đã qua, chúng ta đừng lo lắng thời gian sẽ tới, chúng ta hãy sử dụng thời gian ta có bây giờ trong ý Chúa.

“Hãy lợi dụng thì giờ” (Ê-phê-sô 5:6) vì thì giờ có giá trị chỉ có thời gian được sử dụng đúng đắn trong chương trình của Đức Chúa Trời mới có giá trị tuyệt vời cho người sử dụng nó.